

### 3:e söndagen i påsktiden samlade rubrik: Den gode herden, 240414

Dagens reflektion nedan utgår från Jesu ord: "*Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare*". Först läser vi evangelietexten i sin helhet:

*Joh 10:1-10 1 »Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfållan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare. 2 Men den som går in genom grinden är fårens herde. 3 För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. 4 När han har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de känner igen hans röst. 5 Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster.« 6 Denna bild använde Jesus när han talade till dem, men de förstod inte vad han menade.*

*7 Sedan sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. 8 Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. 9 Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. 10 Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.*

Jesus verkade under en tid då det fanns många religiösa ledare och rörelser. Vissa utnyttjade sin position för egen vinning eller förvrängde Guds budskap. Jesus såg dem som "tjuvar och rövare" som förvirrade Guds folk och ledde dem på villovägar. Jag tar tre exempel:

1. Kung Salomo: Han hade många hustrur och konkubiner, varav många inte var israeliter. Detta ledde till att han på sin ålderdom tillbad andra gudar och vände sig bort från Gud.
2. Ahab: Han gifte sig med Isebel, en fenicisk prinsessa som ledde Israel till att dyrka Baal och Astarte.
3. Manasse: Han återinförde avgudadyrkan och förföljde Guds profeter. Vi tar del av bibelns berättelse om kungen Manasses avfall:  
*2 Kung 21:1-6 Manasse var tolv år då han blev kung, och han regerade femtiofem år i Jerusalem. Hans mor hette Hefsi-Bah. Han gjorde det*

som var ont i Herrens ögon och följde de vedervärdiga bruken hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna. Manasse återställde de offerplatser som hans far Hiskia hade förstört. Han reste altaren åt Baal och gjorde en asherapåle, liksom Israels kung Achav hade gjort, och han tillbad och dyrkade himlens hela härskara, som han byggde altaren åt i Herrens hus, fastän Herren hade sagt: »Jerusalem skall jag göra till hemvist för mitt namn.» På de båda förgårdarna till Herrens hus byggde han altaren åt himlens hela härskara. Manasse lät också offra sin son på bålet. Han bedrev häxeri och trolldom, andebe-svärjelse och spådomskonster och gjorde mycket som var ont i Herrens ögon och väckte hans vrede.

När Manasse dyrkade himlens hela härskara, betyder att han tillbad de himmelska kropparna, såsom solen, månen, stjärnorna och planeterna.

På samma sätt förförs vi på 2000-talet, till att dyrka det skapade i stället för Gud. Skaparen av allt, både synligt och osynligt. Paulus beskriver mina och dina misstag. Han ger oss och församlingsborna i Efesos nyckeln till vår egen återupprättelse och till evigheten med Gud:

*Ef 2: 1-10 Ni var döda genom era överträdelser och synden den gång ni levde i dem på denna tidens och världens vis och lät er ledas av furs-ten över luftens rike, över den andemakt som nu är verksam i olydna-dens människor. Sådana var vi alla en gång, då vi följde våra mänsk-liga begär och handlade som kroppen och våra egna tankar ville, och av födseln var vi vredens barn, vi som de andra. Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom Kristus Jesus. Därmed ville han för kom-mande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus. Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.*

Väljer vi bort denna möjlighet, då föraktar – ja, i praktiken spottar vi på - Guds sons försoningsdöd på korset, som Jesus lät ske för vår skull.